

FIETSROUTE Gemeente Leudal en Stadt Wegberg lanceren gezamenlijk toeristisch molenproject

Meerdaagse trip met molenpracht

Met een samenwerking willen de gemeente Leudal en het Duitse Stadt Wegberg profiteren van elkaars molentoeerisme en promotiekosten delen.

door **Jule Peeters**

Eigenlijk zag de gemeente Leudal geen heil meer in deelname aan Euregio Rhein-Maas-Nord. Leudal betaalde al jaren flink geld voor deelname aan het euregionale samenwerkingsverband, maar tot een lucratieve samenwerking met een gemeente aan de andere kant van de grens was het al in tijden niet meer gekomen. Totdat het Duitse Wegberg toetrad tot het gezelschap en een partner zocht om een toeristisch molenproject mee op poten te zetten. Daar had 'molengemeente' Leudal wel oren naar. Gisteren presenteerden de gemeenten samen hun plannen.

Een bedrag van 50.000 euro is er nodig om de komende drie jaar een fietsroute en bijbehorende promotie te ontwikkelen die liefhebbers langs de 23 wind- en watermolens brengt die Leudal en de Duitse grensplaats Wegberg rijk zijn.

De helft van het bedrag wordt gesubsidieerd via het Interreg 4 project, dat internationale samenwerkingen financieel ondersteunt. Geografisch ligt een samenwerking niet meteen voor de hand. De twee gemeenten zijn meer dan dertig kilometer van elkaar verwijderd en worden gescheiden door Roermond en Roerdalen. Een route langs alleen al de elf molens in Leudal is tientallen kilometers lang.

„De molenliefhebbers moeten rekenen op een meerdaagse trip”, geeft wethouder Joeri Minses van Leudal toe. Tussenliggende gemeenten worden opgenomen in de fietsroute, maar hun molens niet. Molenarrangementen met een hotelovernachting moeten de trip

De Friessedes Molen in Neer wordt onderdeel van een route langs 23 wind- en watermolens in Leudal en het Duitse Wegberg.

foto Jeroen Kuit

voor de toerist aantrekkelijk maken. Want volgens de wethouder zijn liefhebbers wel degelijk bereid de afstand af te leggen.

„Sinds er sprake is van een mogelijke samenwerking zijn er al drie groepen van tig personen geweest die de Leudalse molens hebben bezocht.”

Het molentoeerisme is bij de oostburen dan ook beduidend verder ontwikkeld. Er bestaan in Wegberg al verschillende fiets- en wandelroutes, de jaarlijkse molendag

wordt door zesduizend mensen bezocht en de molens hebben binnenin veelal een eigen horecagelegenheid die veel mensen trekt. Is dat waar het met de Leu-, Friessedes of Uffelse molen ook naartoe gaat?

„Geen sprake van”, zegt Minses. „Onze molens zijn van binnen nog helemaal intact, bezoekers kunnen zien hoe het meel tussen de molenstenen kan worden vermalen, hoe de mensen hier vroeger leefden. Ze hebben een educatieve functie. In Duitsland zijn de molens van bin-

nen meestal compleet gestript. Juist dat contrast maakt het voor de bezoeker interessant.”

De vijf windmolens in Leudal zijn eigendom van de gemeente en worden veelal beheerd door vrijwillige molenaren. Het grootste deel van de zeven watermolens is particulier eigendom. Toch komt in alle molens regelmatig publiek en worden de monumenten wel vaker opgesteld voor bewonderaars. De in december opgerichte Molenstichting Leudal moet ervoor gaan zorgen

dat de toeristen niet voor een dichte deur komen te staan. De stichting gaat ook de openstellingen van de molens op elkaar afstemmen.

Een gezamenlijke drietalige website, een 52 pagina's tellende brochure met fiets- en wandelroutes en een eigen logo moeten molenbeminners Nederland en Duitsland naar de regio trekken. Op 8 september houden Leudal en Wegberg hun eerste gezamenlijke molendag.